

blive enige om sidste år. Sådan hænger verden jo ikke sammen.

Kl. 13.20

Jeg synes, at der i det, der er sendt til mig på sundhedsområdet, da bestemt er elementer, der kan diskuteres. Der er også elementer, der ikke kan diskuteres, og det ved hr. Morten Østergaard også udmærket godt, for de er allerede håndteret her i Folketingssalen, f.eks. ideen om, at den kommunale aktivitetsbestemte finansiering skulle være et aftalegrundlag region for region. Det har jeg meget klart afvist i flere omgange her i Folketingssalen.

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard for et sidste spørgsmål.

Morten Østergaard (RV):

Det interessante er jo ikke, hvad ministeren har tænkt sig at afvise, men hvad ministeren har tænkt sig at imødekomme. Der må vi sige, at der er meget langt mellem snapsene i de udmeldinger, der er kommet, uanset hvor præcist eller upræcist det har været formuleret.

Jeg vil gerne i det, ministeren tidligere sagde om brevet sendt til statsministeren, anholde, at det skulle være en klage. Det er en konstatering af, at der på beskæftigelsesministerens område blev indgået en aftale, som ikke havde været forhandlet med oppositionen, som ingen bredde havde overhovedet, idet den blev indgået med Dansk Folkeparti uden nogen form for forudgående forhandlinger med hverken Socialdemokratiet eller Det Radikale Venstre, og derefter en opridsning af overordnede linjer med henvisning til de breve, der er sendt til de respektive fagministre, af, hvad det er Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre ønsker.

Vil ministeren ikke afslutningsvis bekræfte, at i det brev, som blev kaldt et klagebrev til statsministeren, står der ganske, som sandheden er, at på beskæftigelsesministerens område blev der uden nogen form for forhandling med oppositionen afsluttet en aftale med Dansk Folkeparti, som der i hvert fald ikke var mulighed for at få bredde i?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke sige til hr. Morten Østergaard om det brev, der er sendt til statsministeren, og hvordan det skal opfattes, at jeg jo bare er viden om, at de to afsendere af brevet altså har gjort

en del for at sikre sig, at pressen nu forstod motiverne bag brevet. Det var jo derfor, der blev holdt en presseseance vel på fru Helle Thorning-Schmidts kontor, hvor det her brev blev iklædt de rigtige bemærkninger, hvilket gjorde, at medierne efterfølgende havde det indtryk, at her var der en klageskrivelse fra oppositionen – en paradoksal timing i lyset af, at partiernes ordførere netop i samme splitsekund sad og gjorde en aftale færdig hos skatteministeren.

Må jeg ikke sige om beskæftigelsesområdet, at der jo ikke er indgået nogen ny aftale. Der er en ny position. Regeringen har en aftale indgået sidste år med Dansk Folkeparti, hvor man opererer med A-, B- og C-centre. Dengang var der vel en forventning om, at vi ville lande med et kommunelandkort med måske 130-140 kommuner. I lyset af, at vi lander med et meget mere robust kommunelandkort, indtager KL det synspunkt, at det er uhensigtsmæssigt fortsat at have A-centre.

Det synspunkt gør Dansk Folkeparti til sit. Det bliver på et tidspunkt ført frem i offentligheden, og det reflekterer regeringen over og siger, at det er vi enige i. Det betyder, at da det er kredsen af aftalepartier, der nu har indtaget det samme synspunkt, nemlig at vi kan afskaffe A-centrene og gøre det her meget enklere i lyset af, at der er kommet et robust kommunekort, så starter verden derfra. Det er der sådan set ikke noget overraskende i.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 48

Martin Lidegaard (RV):

Ministeren har jo gjort en del ud af i sine besvarelser i dag at snakke om, hvad der er tradition her i Folketinget. Mig bekendt er det jo en tradition, at det er den ansvarlige minister, som har ansvaret for at lede forhandlingerne, har ansvaret for at finde de steder, hvor der kan laves kompromiser og parterne kan finde hinanden, har ansvaret for at finde så brede flertal som overhovedet muligt, når man laver gennemgribende forandringer af det danske samfund.

Det, der jo er sagen her, er det, som ministeren har bekræftet gentagne gange i dag, nemlig at regeringen har en aftale. Den har en aftale med Dansk Folkeparti, regeringen kan ikke rokke med ørerne uden at spørge Dansk Folkeparti, og Dansk Folkeparti har ikke nogen interesse i at